

[Borgbjerg.]

indeholder i Hovedsagen følgende: Tobaksskatten forhøjes med 8 Mill. Kr., men man regner med en Nedgang i Forbruget og dermed ogsaa, hvad jeg straks skal komme ind paa, i Produktionen, saaledes at Statens Nettoudbytte vil blive $6\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; Chokolade- og Sukkervareskatten forhøjes med $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. — til sammen $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Til Gengæld nedsættes Tinglysningsafgifter m. m. med $4\frac{1}{5}$ Mill. Kr., væsentlig Omsætningsskatter ved Handel med faste Ejendomme, og Retsafgifter med 350 000 Kr.; dernæst ophæves Konsulatafgiften, hvilket betyder en Mindreindtægt paa 300 000 Kr., men til Gengæld indføres en ny Skibsafgift, beregnet til 100 000 Kr., saaledes at Statens Nettotab derved bliver 200 000 Kr. Der foreslaas altsaa i dette Lovkompleks Skatteforhøjeiser til $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Nedsættelser til $4\frac{3}{4}$, det vil sige en Nybeskatning af Befolkningen paa $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og en Nettogevinst for Statskassen til samme Beløb.

Det er en meget betydelig procentvis Forhøjelse, der her er Tale om. Cigaretterne forhøjes for den laveste Skatteklasse — og det er den, det kommer an paa, det er der, Forbruget og Produktionen ligger, det er den, der forslaar noget, klodser noget for Statskassen — med 70 pCt., Shagen med 60 pCt., ligeledes for den billigste, og Cigarillos med 25 pCt. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg lægge Mærke til: 25 pCt., ikke indtil 24 pCt., men 25 pCt. fuldt og helt.

Nu ved jeg jo godt — vi hørte det forleden af den højtærede Finansminister —, at Ministeren straks giver Afkald paa Chokolade- og Sukkervareskattens Forhøjelse, ja, næsten anmoder om at faa den forkastet. Den højtærede Finansminister udtalte — det findes i Tidenden Spalte 760:

„en Ændring af Sætserne i opadgaaende Retning“

— det var Chokolade- og Sukkervareskatten, han omtalte —

„vil betyde en ikke ringe Gene for en Industri, som i Forvejen ikke sidder i ret gode Kaar. Jeg vilde derfor ikke beklage, om Rigsdagen mente at kunne give Afkald paa denne Forhøjelse“, og saa staar der i Parentes „Muntherhed“. Ja, men det var en ironisk, en meget bidsk

og haanende Muntherhed, der slog den højtærede Finans- og Skatteminister i Møde, da han sagde disse Ord. Man har dog vist sjældent eller aldrig i noget Land set noget lignende, at en Minister forelægger et Lovforslag om Skatteforhøjeiser, som vil genere Industrien — det siger han selv —, som skaber Uro i dette Erhverv, og som ved sine Rationeringsbestemmelser volder mange og betydelige Ulemper, og saa i samme Aandedræt, han forelægger dette Forslag, siger, at det skulde ikke mishage ham, om Rigsdagen forkastede det. Ja, vi er villige til at følge den højtærede Finansminister, til straks at slaa det for Panden, det fortjener ikke bedre, da navnlig ikke efter den Motivering, hvormed den højtærede Finansminister har fremsat det. Men endvidere siger den højtærede Finansminister i sin Fremsættelsestale, at han overhovedet ikke behøver disse Skatter. Det findes Spalte 757: det er ikke af den Grund, siger han, at disse Forslag fremsættes,

„som plejer at være den afgørende for en Finansminister, naar han stiller Forslag om at forøge Beskatningen paa et eller andet Omraade, nemlig at Staten behøver disse Indtægter for at tilvejebringe Balance paa Budgettet“.

Nej, det behøver den ikke. Han fortsætter Spalte 758:

„Rigsdagen staar derfor fuldstændig frit overfor disse Forslag, for hvis Vedtagelse der ikke foreligger nogen virkelig finansiel Nødvendighed“.

Ja, men hvorfor skal vi saa overhovedet forhandle om disse Forslag? Der foreligger ingen finansiel Nødvendighed, Ministeren behøver ikke disse Penge, om den ene Skat siger han, at det egentlig vilde behage ham mest, om man afviste den. Jeg tror ikke, der findes noget parlamentarisk Land i Verden, hvor man har set Sidestykke til noget saadant, vel at mærke, naar der er Tale om Skatter, der i allerhøjeste Grad volder Uro i Erhvervslivet, generer baade Producenter, handlende, Arbejdere, Forbrugere o: s. v.

Hvis nu den højtærede Finansminister giver Afkald paa Chokoladeskatten, hvad han altsaa gør, saa bliver der tilbage en Nettogevinst for Statskassen, ikke paa $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr., saaledes som hvis begge Lovforslagene skulde vedtages, men paa 2 Mill. Kr.; Ministeren erkender, at de be-